

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๒๕)
ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์
พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕(๑๘) และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ก๊าช” หมายความว่า ก๊าชปิโตรเลียมเหลวที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง

“น้ำมัน” หมายความว่า น้ำมันเชื้อเพลิง

“ถัง” หมายความว่า ภาชนะบรรจุก๊าชสำหรับรถยนต์

“เมกาปาสกาลมาตร” หมายความว่า หน่วยวัดความดันตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หลักเกณฑ์การใช้หน่วยต่างๆ ของระบบหน่วยเอสไอและการเลือกใช้หน่วยเอสไอ ซึ่งทำให้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงโดยศนิยม ออกตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ข้อ ๓ รถที่ใช้ก๊าชเป็นเชื้อเพลิงต้องมีส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับการใช้ก๊าชอย่างน้อย ดังนี้

(๑) ถังตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถังก๊าชปิโตรเลียมเหลวสำหรับเครื่องยนต์สันดาปภายในที่กระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

- (๒) ลี้นบรรจุ ๒ จังหวะ
- (๓) กลอุปกรณ์นิริภัยแบบระบาย
- (๔) เครื่องวัดปริมาณก๊าซ
- (๕) ลี้นควบคุมการบรรจุเกิน หรือเครื่องวัดระดับของเหลวคงที่ หรือช่องกระจกตรวจระดับก๊าซ

- (๖) ลี้นจ่ายและลี้นควบคุมการไหล
- (๗) ท่อก๊าซ
- (๘) ตัวกรองก๊าซ
- (๙) ลี้นควบคุมการปิดเปิดก๊าซ
- (๑๐) เครื่องทำและปรับความดันไอก๊าซ (Vapourizer and regulator)
- (๑๑) ท่อไอก๊าซ
- (๑๒) ท่อสุญญากาศ
- (๑๓) เครื่องผสมอากาศกับก๊าซ
- (๑๔) ลี้นควบคุมการปิดเปิดน้ำมัน ในกรณีที่เป็นรถที่ใช้ก๊าซและน้ำมันเบนซินเป็นเชื้อเพลิง ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตาม (๒) ถึง (๑๔) ให้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับกันว่ามีความปลอดภัยเพียงพอ

ข้อ ๔ ที่ตั้งต้องติดตั้งเครื่องอุปกรณ์ ดังนี้

- (๑) ลี้นบรรจุ ๒ จังหวะ
- (๒) กลอุปกรณ์นิริภัยแบบระบาย
- (๓) เครื่องวัดปริมาณก๊าซ
- (๔) ลี้นควบคุมการบรรจุเกิน หรือเครื่องวัดระดับของเหลวคงที่ หรือช่องกระจกตรวจระดับก๊าซ

(๕) ลี้นจ่ายและลี้นควบคุมการไหล

เครื่องวัดปริมาณก๊าซตาม (๓) ต้องมีที่หน้าบดห้องผู้ขับรถด้วย และต้องเป็นชนิดที่ใช้ระบบไฟฟ้า

ข้อ ๕ การติดตั้งให้เลื่อกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) ติดตั้งใต้รถ
- (๒) ติดตั้งภายในตัวถังรถ

ข้อ ๖ การติดตั้งต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ถังต้องอยู่ห่างจากท้ายสุดของตัวถังรถไม่น้อยกว่า ๓๕ เซนติเมตร ห้ามติดตั้งไว้ในห้องเครื่องยนต์ หรือติดตั้งไว้ส่วนหน้าของตัวถังรถ หรือติดตั้งไว้ด้านหน้าของเพลาล้อหน้า

(๒) ดังต้องอยู่ในที่ที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก เว้นแต่กรณีการติดตั้งตามข้อ ๑๐

(๓) วางตั้งในลักษณะที่สามารถมองเห็นแผ่นป้ายบอกรายละเอียดเกี่ยวกับถังโดยไม่ต้อง
รื้อถอนส่วนประกอบใดๆ ออก

(๔) ยึดถังหรือขาถังให้ติดแน่นกับตัวรถ ในกรณีที่ใช้แถบโลหะรัดถังต้องมีวัสดุที่ยึดหยุ่นได้
เช่น สังกะหนาด หนังสติ๊ก พลาสติก เป็นต้น หุ้มหรือคั่นกลางสำหรับป้องกันมิให้โลหะเสียดสีกันและ
เมื่อรถสั่นสะเทือนถังต้องไม่ขยับเขยื้อน

(๕) อุปกรณ์ที่ยึดถังต้องทนต่อแรงกระชากที่เกิดจากความเร่งหรือความหน่วงของรถ

(๖) ห้ามเชื่อมหรือต่อเติมถังกับสิ่งอื่นใด เว้นแต่เป็นการเชื่อมมาจากโรงงานผู้ผลิต

ข้อ ๗ เครื่องอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนถังต้องมีฝาครอบ และที่ฝาครอบต้องมีท่อที่มีลักษณะ
และขนาดเหมาะสมสำหรับระบายก๊าซที่รั่วซึมจากเครื่องอุปกรณ์ดังกล่าวออกนอกตัวรถได้ดีโดย
ให้ปลายท่ออยู่ห่างจากท่อไอเสียไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร

ในกรณีที่ไม่มีฝาครอบเครื่องอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนถัง ต้องติดตั้งถังในกล่องบรรจุและป้องกันมิ
ให้ก๊าซรั่วไปในส่วนที่บรรทุกคน ดังนี้

(๑) กล่องบรรจุถังต้องทำด้วยวัสดุไม่ติดไฟ มีฝาปิดแน่น

(๒) ที่กล่องบรรจุถังต้องมีช่องปิดด้วยวัสดุใสให้สามารถมองเห็นเครื่องอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนถัง

(๓) วางกล่องบรรจุถังบนที่รองรับที่เหมาะสม ซึ่งสามารถบรรจุก๊าซได้สะดวกและยึดกล่อง
บรรจุถังให้ติดแน่นกับพื้นรถ

(๔) ยึดถังหรือขาถังให้ติดแน่นกับกล่องบรรจุถัง ห้ามยึดด้วยการเชื่อม และให้นำข้อ ๖(๔)
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๕) ที่จุดต่ำสุดของกล่องบรรจุถัง ต้องมีท่อที่มีลักษณะและขนาดเหมาะสมสำหรับระบาย
ก๊าซที่รั่วซึมตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๘ ภายใต้บังคับข้อ ๔ ในกรณีที่มีการติดตั้งถังหลายถังในรถคันเดียวกัน ถ้าใช้ท่อก๊าซ
ร่วมสำหรับบรรจุก๊าซ ตั้งแต่ถังต้องมีลิ้นควบคุมการเปิดปิดก๊าซให้บรรจุก๊าซได้คราวละถัง และถ้าใช้
ท่อก๊าซร่วมที่ต่อจากถังไปยังเครื่องยนต์ ตั้งแต่ถังต้องมีลิ้นควบคุมการเปิดปิดก๊าซให้จ่ายก๊าซได้
คราวละถังด้วย

ข้อ ๙ ในกรณีที่ติดตั้งถังไตรรถต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ถังที่ใช้จะมีฝาครอบเครื่องอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนถังหรือไม่ก็ได้

(๒) ติดตั้งถังให้ส่วนล่างสุดของถังและเครื่องอุปกรณ์ที่ติดกับถังอยู่สูงกว่าระยะต่ำสุดของรถ
ไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร ในกรณีที่ติดตั้งถังด้านหลังเพลาล้อหลังสุดของรถส่วนล่างสุดของถัง รวมทั้ง
เครื่องอุปกรณ์ที่ติดกับถังต้องอยู่สูงกว่าระยะต่ำสุดของรถไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร และต้องอยู่สูง

จากพื้นถนนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๖ ของระยะห่างระหว่างแกนของถังกับแกนของเพลาล้อหลังสุด ทั้งนี้ ต้องอยู่ห่างจากท่อไอเสียไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๓) เครื่องอุปกรณ์ที่ติดกับถังต้องอยู่ห่างจากตัวรถเพื่อมิให้เกิดการเสียดสีกัน

(๔) ติดแผ่นโลหะหนาพอสมควรหน้าถังสำหรับป้องกันเศษหินที่กระเด็นมาจากการหมุนของล้อรถ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ตั้งถังภายในตัวถังรถต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ห้องเก็บของแยกต่างหากจากส่วนที่ใช้บรรทุกคนให้ติดตั้งถังไว้ในห้องเก็บของ และต้องป้องกันมิให้ก๊าซรั่วเข้าไปในส่วนที่ใช้บรรทุกคน ถ้าใช้ถังที่ไม่มีฝาครอบเครื่องอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนถังและไม่ได้ติดตั้งถังในกล่องบรรจุถัง ที่จุดต่ำสุดของห้องเก็บของต้องมีท่อสำหรับระบายก๊าซตาม ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง

(๒) ในกรณีที่รถไม่มีห้องเก็บของแยกต่างหากจากส่วนที่ใช้บรรทุกคนให้ใช้ถังที่มีฝาครอบเครื่องอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนถังหรือติดตั้งถังในกล่องบรรจุถัง

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องติดตั้งถังที่อื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ จะกระทำได้ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่ามีความปลอดภัย มั่นคงแข็งแรง เหมาะสมในการใช้งานและให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ตั้งถังภายในตัวรถ ต้องติดตั้งท่อบรรจุก๊าซ ดังนี้

(๑) ท่อบรรจุก๊าซต้องเป็นท่ออ่อนชนิดที่ใช้กับก๊าซ มีขนาดเหมาะสมและสามารถทนความดันได้โดยปลอดภัย

(๒) ต่อก่อบรรจุก๊าซติดกับลิ้นบรรจุก๊าซที่ถังออกไปยังตัวรถด้านใดด้านหนึ่งแต่ต้องไม่ยื่นออกนอกตัวถังรถ

(๓) ปลายต่อก่อบรรจุก๊าซต้องยึดติดกับแผ่นโลหะหนาและอยู่ห่างจากประตูทางขึ้นลงพอสมควร และติดตั้งลิ้นบรรจุก๊าซที่ปลายต่อก่อบรรจุก๊าซ

ข้อ ๑๓ การติดตั้งท่อก๊าซต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ติดตั้งท่อก๊าซให้ส่วนล่างสุดของท่ออยู่สูงกว่าระยะต่ำสุดของรถไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร ในกรณีที่ติดตั้งถังด้านหลังเพลาล้อหลังสุดของรถ ส่วนล่างสุดของท่อก๊าซที่ต่อจากถังต้องอยู่สูงกว่าระยะต่ำสุดของรถไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร และต้องอยู่สูงจากพื้นถนนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๖ ของระยะห่างระหว่างแกนของถังกับแกนของเพลาล้อหลังสุด

(๒) ท่อก๊าซต้องเป็นท่อทองแดง ไม่มีตะเข็บ มีความหนาและขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายในที่เหมาะสมกับการทำงานของลิ้นควบคุมการไหล และอัตราการไหลเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์สามารถทนความดันได้โดยปลอดภัย

- (๓) ท่อก๊าซที่ต่อจากถังไปยังเครื่องยนต์ต้องไม่ถูกกระทบกระเทือนหรือเสียดสีกับสิ่งอื่นใด
- (๔) ท่อก๊าซส่วนที่อยู่ภายในตัวรถต้องเป็นชิ้นส่วนเดียวกันโดยไม่มี การเชื่อมหรือต่อ
- (๕) หุ้มท่อก๊าซด้วยท่อพลาสติกหรือท่อที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน
- (๖) ท่อก๊าซส่วนที่อยู่ใต้รถต้องต่อเข้าไปในโครงสร้างหรือส่วนของตัวถังรถที่สามารถป้องกันการกระทบกระแทกจากภายนอกได้
- (๗) ท่อก๊าซต้องอยู่ห่างจากท่อไอเสียไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร เว้นแต่จะมีการป้องกันความร้อนจากท่อไอเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๘) ท่อก๊าซต้องยึดแน่นกับโครงสร้างหรือส่วนของตัวถังรถด้วยตัวยึด โดยมีระยะห่างกันไม่เกินช่วงละ ๕๐ เซนติเมตร
- (๙) ท่อก๊าซส่วนที่ผ่านเข้าไปในตัวถังรถส่วนที่ใช้บรรทุกคนต้องเดินในท่อโลหะอีกชั้นหนึ่งสำหรับให้ก๊าซระบายออกนอกตัวถังรถได้เมื่อมีก๊าซรั่ว
- (๑๐) ข้อต่อต่างๆ ต้องเป็นข้อต่อแบบเกลียว หรือใช้ปลอกหรือกล่องหุ้มแล้วมัดกรีด้วยเงินหรือทองแดง

ข้อ ๑๔ การติดตั้งระบบควบคุมการปิดเปิดก๊าซต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ติดตั้งลิ้นควบคุมการปิดเปิดก๊าซที่ตัวถังรถในตำแหน่งที่ที่ก๊าซจะไม่พุ่งเข้ารถในกรณีที่ก๊าซรั่วจากลิ้นควบคุมการปิดเปิดก๊าซ ไม่ว่าจะรั่วจากท่อทางเข้าหรือท่อทางออก
- (๒) ลิ้นควบคุมการปิดเปิดก๊าซต้องอยู่ห่างจากท่อไอเสียไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร
- (๓) ลิ้นควบคุมการปิดเปิดก๊าซต้องปิดโดยอัตโนมัติเมื่อเปิดใช้น้ำมันเบนซิน
- (๔) ระบบไฟฟ้าที่ควบคุมการปิดเปิดก๊าซไปยังเครื่องยนต์ต้องมีฟิวส์ป้องกันในกรณีที่เกิดการลัดวงจรในระบบไฟฟ้า และต้องต่อแยกออกจากระบบไฟฟ้าอื่นๆ ในรถ

ข้อ ๑๕ การติดตั้งเครื่องทำและปรับความดันไอก๊าซต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ติดตั้งเครื่องทำและปรับความดันไอก๊าซที่ตัวถังรถโดยให้อยู่ห่างจากท่อไอเสียไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร เว้นแต่จะมีการป้องกันความร้อนจากท่อไอเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) ท่อไอก๊าซที่ต่อจากเครื่องปรับความดันไอก๊าซไปยังเครื่องผสมอากาศกับก๊าซต้องเป็นท่ออ่อนที่ทนความดันได้ไม่น้อยกว่า ๑๐๐.๐ กิโลปาสกาลมาตรฐาน และทนความดันแตกได้ไม่น้อยกว่า ๘๗๕.๐ กิโลปาสกาลมาตรฐาน และหุ้มด้วยวัสดุที่ป้องกันการรั่วที่อาจเกิดจากการเสียดสีด้วย
- (๓) ห้ามต่อท่อจากท่อไอเสียไปยังเครื่องทำและปรับความดันไอก๊าซ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เป็นรถใช้ทั้งก๊าซและน้ำมันเบนซินเป็นเชื้อเพลิงต้องติดตั้งระบบควบคุมการปิดเปิดน้ำมัน ดังนี้

(๑) ติดตั้งลิ้นควบคุมการปิดเปิดน้ำมันที่ตัวถังรถ เว้นแต่เป็นชนิดที่ได้ออกแบบไว้สำหรับติดตั้งกับเครื่องยนต์

(๒) ท่อน้ำมันที่เชื่อมระหว่างจุดสองจุดที่เป็นจุดรวมของระบบน้ำมันต้องเป็นโลหะหรือวัสดุสังเคราะห์ที่มีความทนทานต่อน้ำมันในกรณีที่ใช้ท่อซึ่งสามารถบิดงอได้จะต้องยึดแน่นไว้โดยใช้แถบรัด

(๓) ลิ้นควบคุมการปิดเปิดน้ำมันต้องปิดโดยอัตโนมัติเมื่อเปิดใช้ก๊าซ

(๔) ระบบไฟฟ้าที่ควบคุมการปิดเปิดน้ำมันไปยังเครื่องยนต์ต้องมีฟิวส์ป้องกันในกรณีที่เกิดการลัดวงจรในระบบไฟฟ้า และต้องต่อแยกออกจากระบบไฟฟ้าอื่นๆ ในรถ

ข้อ ๑๗ เมื่อติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ตามกฎหมายกระทรวงนี้แล้ว ให้ดำเนินการทดสอบดังนี้

(๑) ทดสอบระบบท่อก่อนการบรรจุก๊าซด้วยอากาศภายใต้ความดันไม่น้อยกว่า ๗๐๐ กิโลปาสกาลมาตรฐาน เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ นาที ซึ่งความดันต้องไม่ลดลง

(๒) ทดสอบระบบท่อเมื่อบรรจุก๊าซแล้ว ซึ่งต้องไม่ปรากฏการรั่วซึม

(๓) ทดสอบลิ้นควบคุมการไหล ซึ่งต้องปฏิบัติงานได้ดี

ข้อ ๑๘ ดังที่เป็นไปตามข้อ ๓(๑) เมื่อใช้แล้วและมีอายุครบสิบปีนับแต่วันผลิตให้ดำเนินการทดสอบใหม่ และห้ามมิให้ใช้ถึงนั้น เมื่อ

(๑) ตรวจพินิจภายนอกถึงแล้วปรากฏข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อถังถูกไฟไหม้หรือถังเปล่ามีน้ำหนักน้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของน้ำหนักถังเดิม

(ข) มีหลุมบ่อโอดเดี่ยวลึกเกินร้อยละ ๕๐ ของความหนาผนังถังเดิม

(ค) มีรอยผุกร่อนเป็นแนวยาวตั้งแต่ ๗๕ มิลลิเมตรขึ้นไป และลึกเกินร้อยละ ๒๕ ของความหนาผนังถังเดิม หรือมีรอยผุกร่อนเป็นแนวยาวน้อยกว่า ๗๕ มิลลิเมตร และลึกเกินร้อยละ ๕๐ ของความหนาผนังถังเดิม

(ง) มีรอยผุกร่อนทั่วไปลึกเกินร้อยละ ๕๐ ของความหนาผนังถังเดิม

(จ) มีรอยบุบเว้าที่รอยเชื่อมลึกเกิน ๖ มิลลิเมตร

(ฉ) มีรอยบุบเว้าที่บริเวณอื่นลึกเกินร้อยละ ๑๐ ของความกว้างเฉลี่ยของรอยบุบเว้า

(ช) มีรอยชำรุดที่เกิดจากการถูกขีดหรือทิ่มแทงลึกเกินร้อยละ ๕๐ ของความหนาผนังถังเดิม หรือมีรอยชำรุดเช่นนี้ยาวเกิน ๗๕ มิลลิเมตร และลึกเกินร้อยละ ๒๕ ของความหนาผนังถังเดิม

(ซ) มีรอยรั่ว รอยร้าว รอยหักพับ หรือบวม

(ฌ) จำนวนเกลียวของลิ้นถังที่กินกันลดลงจากที่ระบุไว้ หรือเมื่อขันเกลียวแน่นและก๊าซยังรั่วอยู่

(ญ) ลื่นเอียงจนเห็นได้ชัด

(ฎ) โกร่งกำบังหรือฝาครอบเครื่องอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนถังเสียรูปหลวม หรือมีรอยเชื่อมชำรุด หรือเมื่อฐานถังชำรุดทำให้ถังเอียงจนเห็นได้ชัด หรือ

(๒) ทดสอบถังด้วยความดันของเหลวไม่น้อยกว่าสองเท่าของความดันใช้งานแล้วทำให้ถังบวม บิดเบี้ยว ซึมหรือรั่ว หรือทดสอบถังโดยใช้ถังน้ำ (Water Jacket) แล้วได้ค่าการขยายตัวอย่างถาวรของถังเกินร้อยละ ๑๐ ของการขยายตัวอย่างสมบูรณ์โดยปริมาตร

ข้อ ๑๙ ถังที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๓(๑) ต้องผ่านการตรวจและทดสอบตามข้อ ๑๘ ก่อนจึงจะใช้ถังนั้นได้

ข้อ ๒๐ ถังที่ผ่านการตรวจและทดสอบตามข้อ ๑๘ หรือข้อ ๑๙ แล้วให้ดำเนินการตรวจและทดสอบตามข้อ ๑๘ ทุกห้าปี เมื่อผ่านการตรวจและทดสอบแล้วจึงจะใช้ถังนั้นต่อไปนี้

ข้อ ๒๑ ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ที่ต้องมีรวมทั้งการติดตั้งตามกฎหมายนี้ ต้องได้รับการตรวจและทดสอบจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ นิติบุคคล สามัญวิศวกร หรือวุฒิวิศวกร ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ที่มีคุณสมบัติตามที่นายทะเบียนเห็นชอบ และเมื่อผู้ตรวจและทดสอบเห็นว่าส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์รวมทั้งการติดตั้งถูกต้องตามกฎหมายนี้ ให้ผู้ตรวจและทดสอบออกหนังสือรับรองการตรวจและทดสอบและทำหรือปิดเครื่องหมายรับรองไว้ที่รถตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๒๒ ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ที่ต้องมีรวมทั้งการติดตั้งตามกฎหมายนี้ ถ้าได้ติดตั้งก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถนำรถไปตรวจและทดสอบและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ปิดป้ายไว้ที่ท้ายรถ มีข้อความว่า “รถใช้ก๊าซยังไม่ได้ตรวจและทดสอบ” ตัวอักษรสีแดง สูงไม่น้อยกว่า ๑.๕ เซนติเมตร บนพื้นสีขาว กรอบสีแดง กว้าง ๑ เซนติเมตร จนกว่าจะได้รับหนังสือรับรองการตรวจและทดสอบแล้ว

* **ข้อ ๒๓** กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๒๗)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๙๒ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ ตามที่ได้กำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถยนต์ที่ใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้รถยนต์ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไปแล้วนั้น ปรากฏว่ามีข้อขัดข้องในทางปฏิบัติหลายประการ ทำให้เจ้าของรถยนต์ไม่สามารถติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ได้ถูกต้อง ประกอบกับได้มีการพัฒนาส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ดังกล่าวหลายประการดีขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ รวมทั้งวิธีการติดตั้งส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้